

PROGRAM

for

Levende Billeder

Program

1. Ægteskabsbarometret

Barometeret staar paa bestandig smukt, det betyder for Manden Vindstille, for Fruen en ny, prægtig Hat, en ny Parasol. Fruen er glad og fornøjet. Staar det paa foranderligt, saa bedækkes Himlen med uheldsvangre Skyer, da er Samlivet mellem de to Ægtefæller opfyldt med Uro. Det trækker sammen, det staar paa Regn; fra Fruens smukke Øjne vælter en sand Syndflod af Taarer, der er Beklagelse og Fortvivlelse. Pludselig staar det paa Storm og nu gaar det ud over den ulyksalige Ægtemand.

Dette interessante Billede viser os de forskellige Forandringer, der kan forekomme i et Ægtepars Atmosfære, det viser os Sindsstemninger fra det glædeste Humør til den sorteste Fortvivlelse.

2. Verdenssport

Interessant Serie.

3. Svend Dyrings Hus

Romantisk Tragedie i 4 Akter af Henrik Hertz.

PERSONERNE:

Svend Dyring, Jorddrot og Styrismand.
Fru Guldborg, hans Hustru.
Regitse) Svend Dyrings Børn af
Alf) første Ægteskab.
Ridder Stig Hvide.
Tage Bolt.

Ivar, hans Broder.
Byrge) i Svend Dyrings Tjeste.
Rud)
Gunner, Ridder Stigs Svend.
En Dreng.
Riddere, Jægere, Riddersmænd.

Scenen er dels paa Svend Dyrings Gaard ved Issetjorden, dels i Nærheden af denne.

Handlingen varer fra den ene Dags Aften til næste Midnat.

Svend Dyring knæler med sine tre Børn ved sin Hustrus Dødsleje. Den gode Kvinde velsigner sine Kære og falder død tilbage i Puderne.

Da Sørgeaaret er omme, gifter den livsglæde Svend Dyring sig med Fru Guldborg, der vel ikke er hel ung, men dog endnu smuk og statelig. Men ond er Fru Guldborg og hendes voksne Datter Ragnhild, og naar Svend Dyring ikke sér det, piner de i Forening de stakkels Børn af Ridderens første Ægteskab. De to smaa spærres inde i et trist Taarnværelse, og den voksne Datter Regitse maa snart gøre dem Følgeskab, da Stedmoderen frygter for, at hendes blide Skønhed skal stille hendes egen Datter i Skygge overfor de unge Riddere.

Medens Dansen gaar i Riddersalen, lægger da Regine sine smaa Sødskende til Ro paa Straalejet, bøjer sit Hoved i Bøn og falder i en let Blund. I Drømme sér hun sin blide Moders Aand velsigne sine Børn og løfte sin hvide Haand truende mod Riddersalen. Regitse vaagner, Synet er borte, men hun føler, at Moderens kærlige Aand vaager over sine Børns Liv.

En Dag bliver Svend Dyring bragt saaret hjem fra Jagten. Da hverken Fru Guldborg eller Ragnhild føler Lyst til at pleje ham, henter den gamle Tjener Regitse, der derefter ikke viger fra sin Faders Leje.

Svend Dyring sidder som Rekonvalescent i sin brede Armstol. Regitse er stadig hos ham, og Fru Guldborg og Ragnhild sér med onde Øjne paa det kærlige Forhold mellem Fader og Datter.

En Dag kommer Ragnhild med venlige Ord og Smil til Regitse og bebrejder hende, at hun overanstrenger sig med Sygepleje. „Du skulde søge nogen Hvile, kom og styrk dig med et Bæger Vin.“

Regitse følger uden Mistanke Stedsøsteren op i Taarnværelset, hvor de smaa Sødskende sorgløse leger i Straaet.

Ragnhild skænker Vinen op og i et upaaagtet Øjeblik blander hun Gift i det Bæger, hun har bestemt for Regitse.

Men den gode Moders Aand slipper ikke sin Datter af Syne, hun bytter Bægre om, og Ragnhild styrter da selv i den Grav, hun gravede for sin Stedsøster. Med et Skrig styrter hun om paa Gulvet. Den gamle Tjener og Huskapellanen sér straks, hvorledes Sagen forholder sig, og de tøver ikke med at aabne Øjnene paa Svend Dyring, der ikke aner, hvorledes hans Børn blev behandlet. Den onde Fru Guldborg bliver straks jaget bort, og Regitse bliver forenet med den unge Ridder Stig Hvide.

4. En ivrig Elsker

Meget komisk!

Opmærksomheden henledes paa, at der i Vintermaanederne kun gives Forestilling Lørdag fra 6—10 og Søndag fra 4—10.

Skuespilleren

Hakon Berg er første Elsker ved et af Hovedstadens Teatre. Han er en talentfuld ung Mand, og dette i Forbindelse med hans fordelagtige Værelse for ham meget ynder -- navnlig blandt Damer. Den rige Direktør Minna's Datter, Minna, er en af Bergs varmeste Beundrere. Vi ser dem, da den unge Skuespiller efter Forestillingen kommer ind i sin Stue, og møder med en Buket smukke Roser, som Frk. Minna har kastet op til ham. Ved Buxten er en Billet med Anmodning om et Stævne-møde. De to unge mødes og sværmer i den lune Sommeraften.

Da Minnas Fader opdager, at hans Datter har Forbindelse med en Skuespiller, bliver han rasende og forbyder hende nogensinde at sé ham mere; men dette Forbud animerer blot de to elskende til at flygte sammen. De faar begge Engagement ved et Teater i en Provinsby. Her opsøger Direktør Branner en Dag Parret, medens de er til Prøve paa Scenen. Da hverken Bønner eller Bebrejdelser kan formaa Minna til at vende tilbage til Hjemmet, skilles Fader og Datter i Vrede.

Tre Aar senere er Berg godt paa Vej til at forsumpe. De stærke Drikke har faaet Magten over ham, og ofte maa Minna hente ham paa Vinstuen, naar han over Glasset og Kortene har glemt Teatertjenesten.

Med den legemlige og aandelige Dekadence vokser hans Tro paa sine egne vidunderlige Evner, han tager ikke mod Instruktion og en skønne Dag bliver han bortvist fra Teatret, fordi han for Direktørens Øjne har sønderrevet sin Rolle og nægtet at spille den.

Fem Aar efter er Berg et ynkeligt Vrag, der frister Livet ved at synge i i Gaardene; Minna ledsager ham og akkompagnerer hans rustne Sang med Guitarspil.

Efter en Dag, der intet Udbytte har bragt, følges de to Stakler hjem. Berg lader sit onde Lune gaa ud over Minna og puffer og støder hende foran sig paa Vejen. Ingen af dem bemærker en gammel Herre, der bekymrer betragter det sorgelige Syn.

Da Parret kommer hjem i deres uste Lejlighed, bryder Vanviddet ud hos Berg. Han sætter en Guldpirskrone paa Hovedet og med Vanvid i Blik og Fagter giver han sig til at spille Kong Lear.

Den frygtelige Ekstase er formeget for det svagelige, misbrugte Legeme; han gribes af Krampe og styrter død om.

Medens Minna kaster sig fortvivlet over sit syge Barns Leje, gaar Døren op og hendes Fader staar paa Dørtærskelen. Det var ham, der ubemærket lagttog de ulykkelige paa Gaden og nu er fulgt efter for at redde sin Datter for yderligere Ulykke. Med et inderligt Befrielsens Suk kaster den stakkels forvildede Minna sig til sin Faders Bryst.

5. Lommebetjenten

(Overordentlig komisk Billede.)

Ingeniør Geni har gjort en sensationel Opfindelse. Han har nemlig opfundet, hvorledes man kan sammenfolde en Politibetjent saaledes, at man kan anbringe ham i Lommen og stadig have ham til Disposition, naar der er Brug for Rettens Haandhævere, og det er jo tidt i disse Tider, hvor Bøllerne flourer.

Ingeniøren har stort Udvalg af sine Lommebetjente og stor Af-

SKUESPILLEREN

Dansk Kunstfilm i 3 Akter

■ ■

Dansk Kinograf-Film

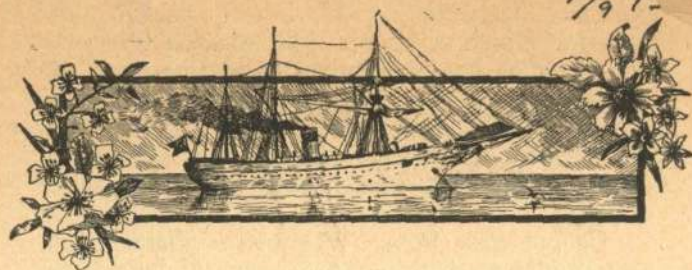
I Hovedrollen:

HOLGER REENBERG

Udlejes med Monopol for Danmark
af Aktieselskabet Kinografen, København.

I Norge:

Aktieselskabet Kinografens Bureau, Bergen.

Skuespilleren.

Skuespil i 3 Akter.

Dank Kinograf-Film.

HOVEDPRSONERNE:

Robert West, Skuespiller... Holger Reenberg.
 Edith, hans Hustru Alfi Zangenberg.
 Ellen, hans Datter Ellen Rassow.
 Werner, hans Ven Aage Garde.
 Fru Werner * * *
 von Heine Henry Seemann.
 Skuespillere, Teaterfolk, Publikum, Politibetjente,
 Emigranter, Frelsens Hær etc.

Residenz-Teatrets dygtige Skuespiller Robert West omtales og feteres for sin Kunst og synes at have en stor Fremtid for sig. Desværre er hans Hang til Spiritus saa stor, at den griber ødelæggende ind i hans Familielykke.

Medens han optræder og gør stor Lykke i sin Hovedrolle Hamlet, søger hans Hustru Adspredelse ved at efterkomme en Indbydelse fra Vennen, den rige von Heine til at soupere paa en Restaurant, hvor de faar et Separatværelse.

Da Skuespillet er tilende, og West med en Kollega gaar fra Teatret, vil de drikke et Glas sammen og gaar op i Restauranten, de lige kommer forbi. Et Øjeblik har de siddet i munter

Samtale. Da formørkes Robert Wests Blik, idet han fra Døren, Tjeneren lod staa aaben, hører en Stemme, han kender. Han springer op, og nu staar han Ansigt til Ansigt med det forvirrede Par. I et Nu kaster han sig rasende over von Heine, men denne tager Kampen op, og faar sig snoet ud af Taget, støder West omkuld og styrter ud, bort med sin Elskerinde.

Og ene gaar Robert West ned ad Gaden. Han siger god Nat til Kollegaen — han vil være alene,

alene med sine mørke Tanker, der et Øjeblik lader ham drage mod Vandet — det mørke Dyb. Men hurtig tager han en anden Beslutning. Han vil trøste sig paa sin vante Vis — ved Glasset Han drysser ind paa Havnebeværtningen. Snart har Spiritus og det lystige Selskab forjaget Sorgen,

Kunstneren deklamerer, han morer sig, han drikker — indtil han falder sammen. Og imens er en kvindelig Gæst gaaet bort med hans Tegnebog, der laa paa Bordet.

Da Værten vil have Betaling, beskylder West denne for at have taget Tegnebogen. Politiet hentes, og de føres begge paa Stationen.

Dagen efter, da Robert West sidder i sin

Spisestue, og hans lille Datter kommer med Pigen, der spørger efter Fruen, svarer han blot sagte: „Min Hustru kommer ikke mere.“

Han tager et Eftermiddagsblad frem, og med store Overskrifter ser han en Artikkel om sig selv, om Skandalen paa Restauranten, Politistationen o. s. v. Fortvivlet kaster han Avisen bort, og atter søger han Glasset, fylder det med Cognac og tømmer det.

Residenz-Teatret er atter udsolgt til „Hamlet“,

men Direktøren er nervøs, thi Robert West er ikke kommet. Skuespillere og Regissør farer spørgende frem og tilbage. „De maa finde ham — søg ham paa Vinstuen“, siger Direktøren, og Regissøren finder ham ganske rigtig ved Whiskyen, men i en saadan Tilstand, at han umulig kan

optræde. Direktøren raser, Forestillingen maa aflyses. Men næste Dag faar Robert West sin Afsked. Med et haanende Smil forlader han Teatret, forlader sine gode Chancer for at synke dybere i Drik og Elendighed.

Da hans fordums Ven, Werner, nogle Maanedere senere ser, i hvilken Tilstand Hjemmet og Forholdene er, faar han West til at indvillige i, at han tager Barnet, den lille forskræmte Ellen,

med hjem til sit gode Hjem, hvor hans Hustru med Glæde modtager hende som en kær Plejedatter.

5 Aar er gaaet. Den stakkels Skuespiller driver om paa Gaden i sine egne fortvivlede Tanker, da det pludselig giver et Sæt i ham. Han genkender sin egen Datter, der fin og pæn kommer ud fra Musik-Konservatoriet. Han bekæmper sig og sætter sig grublende paa en Bænk,

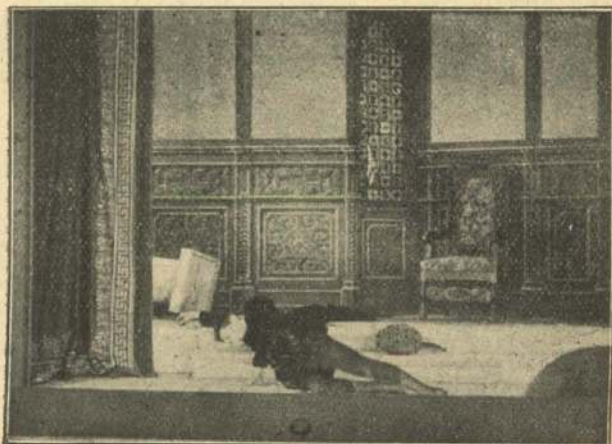

da en gammel Kollega just kommer til. En Avis-sælger raaber om en Katastrofe paa Allé-Teatret, Vennen køber Bladet og læser:

Allé-Teatrets Vanskeligheder.

Kan Teatret fortsætte?

Paa Grund af Holger Steens Død maa Op-

førelsen af „Hamlet“ desværre sikkert opgives, og da Teatret kæmper med økonomiske Vanskeligheder og intet andet Stykke har — — —

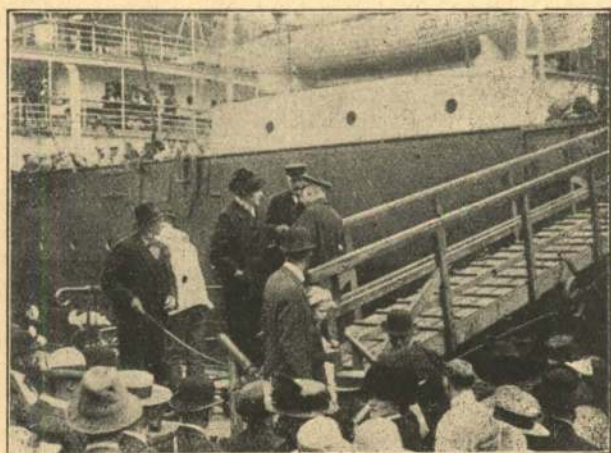
En Tanke slaar ned i Vennen. „Du kan redde Situationen,“ raaber han, „kan Du endnu give din gamle Glansrolle. Gaa med til Direktøren, jeg skal tale med ham.“ West ryster først paa Hovedet, men gaar dog med. Direktøren for For-

teatret tager med Glæde mod hans Tilbud. Aftenen for Opførelsen af „Hamlet“ kommer. Paa Vej til Teatret maa West dog ind paa Vinstuen, og da han kommer til sit Paaklædningsværelse, trækker han en Flaske Cognac frem. Han maa „styrke“ sig.

Skuespillet begynder. Første Scene gik godt, skønt Direktøren ser betænkelig paa Hovedrollens Indehaver. Nu skal han atter ind. Spændt følger man hans mesterlige Fremstilling, da der pludse-

lig bliver Uro blandt Publikum. Hvad er der paa Færde, hvad er det for et djævelsk Udtryk, der lyser i hans Øjne? Han stirrer stift frem for sig, han griber i Luften, han synes at se Rotter. Som en Afsindig slaar han omkring sig. Det er Alkoholens Gift, der virker. Han faar Delirium, og som en Vanvittig knuser han Møbler og De-

korationer og falder om i Krampe med Fraaden om Munden. Forfærdet styrter man ind paa Scenen. Tæppet falder. Han bæres bort til Hospitalet.

Frelsens Hær.

Nogle Maaneder senere driver Robert West, udskrævet fra Hospitalet, hjemløs omkring, til han en Dag overværer et Møde, som Frelsens Hær

afholder i en stor offentlig Have. Han lytter stru-
gribes af Talen. En af Hærens Folk taler vel-
ligt til ham og faar ham med til Majoren, og ved
Hærens Hjælp sendes han med en Udvandrer-
damper som Fyrbøder til Amerika.

Da han staar i Damperens Dyb ved de store
Kedler, kommer Fristelsen atter over ham. Fla-
sken tages frem. Men da ser han i det samme
for sig Datterens Billede og med fast Beslutning:
Aldrig mere! knuser han Flasken i Kulbunken.

I fem Aar har Frelsens Hær i Amerika haft
en god Arbejder i Robert West som Brændehug-
ger og Skopudser. Da ser han en Dag til sin

Forbavselse en Gadeplakat, der forkyn-
der: „Ellen West-Turnéen fra Danmark giver Koncert her i
Aften.“ — Ellen West! Hans egen Datter! Kan
han tro sine egne Øjne. Han faar af Plakatman-
den at vide, hvilket Hotel hun bor paa, og efter
Koncerten, da den fejrede Sangerinde stiger ud
af Vognen, vil han omfavne hende, men puffes
tilbage. Han er saa stærkt bevæget, at han be-
svimer. Men Ellens Plejefader, Wests gamle Ven,
genkender ham, røres over ham og faar ham baaret
ind paa Hotellet.

Da han kommer til Bevidsthed, straal-
er hans svage, men lykkelige Øjne mod Datteren, der ka-
ster sig om hans Hals. Og faa Dage efter glider
den store Damper over Havet i Maaneskin. Om
Bord er tre lykkelige: Fader, Datter og Ven.

Det gaar mod det gamle Hjem.

E I N S C H A U S P I E L E R .

Hakon Berg ist erster Liebhaber bei einem Theater der Hauptstadt. Er ist ein talentvoller, junger Mann, und das sowohl wie sein angenehmes Äusseres macht ihn sehr beliebt besonders bei den Damen. Minna, die Tochter des reichen Direktors Brammer, gehört zu denen, die ihn eifrig bewundern.

Wir sehen eben den jungen Schauspieler nach der Vorstellung mit einem herrlichen Rosenstrauss, den Minna ihm zugeworfen, in seine Garderobe treten. In dem Strausse steckt ein Billet mit der Aufforderung zu einem Rendez-vous. Die beiden jungen Leute treffen sich und schwärmen in dem warmen Sommerabend.

Als Minnas Vater entdeckt, dass seine Tochter mit einem Schauspieler in Verbindung steht, wird er rasend und verbietet ihr, ihn jemals wiederzusehen, aber das gerade reizt die Beiden dazu, dass sie zusammen entfliehen.

Beide erhalten Engagement an einen Theater in der Provinz. Hier sucht Direktor Brammer eines Tages während einer Probe das Paar auf. Da er aber Minna weder durch Bitten noch durch Vorwürfe dazu bewegen kann, mit ihm nach Hause zu kommen, scheiden Vater und Tochter im Zorn von einander.

Drei Jahre später ist Berg auf bestem Wege zu versumpfen. Die starken Getränke haben Übermacht über ihn gewonnen, und oft muss ihn Minna von der Weinstube zurückholen, wenn er über Wein und Karten seinen Teaterdienst vergessen hat.

Mit dem geistigen und körperlichen Zurückgang wächst indessen sein Vertrauen zu seinem eigenen, wunderbaren Gaben, er lässt sich keine Instruktion mehr gefallen, und eines schönen Tages wird er vom Theater fortgewiesen, weil er vor den Augen des Direktors seine Rolle zerreisst und verweigert dieselbe zu spielen.

Nach fünf Jahren ist Berg nur noch eine elende Ruine und muss, um das Leben zu erhalten, in den Höfen singen. Minna folgt ihm und begleitet seinen rauhen Gesang mit Gitarrenspiel.

Nach einem Tage, der gar nichts eingebracht hat, gehen die beiden unglücklichen nach Hause. Er lässt seinen Zorn an Minna aus, und stösst und pufft sie vor sich her. Keiner von beiden bemerkt einen alten Herr, der die Unglücklichen traurig beobachtet.

Als die Beiden nach Hause in ihre elende Stube gekommen sind, bricht der Wahnsinn bei Berg aus. Er setzt sich eine Krone aus Goldpapier auf den Kopf, und Wahnsinn in Blick und Gebärden fängt er an, König Lear zu spielen. Die furchtbare Aufregung ist zu viel für seinen schwächlichen Körper, er bekommt Krämpfe und stürzt tot zu Boden.

Minna wirft sich verzweifelt über das Bett ihres kranken Kindes, aber im selben Augenblick geht die Thür auf, und auf der Schwelle steht ihr Vater. Er war es, der auf der Strasse die Unglückliche Tochter vor weiterem Unglück zu retten. Mit einem tiefen Befreiungseufzer wirft sich die arme verwilderte Minna an die Brust ihres Vaters.

- - - - o o o o - - - -

An Universitäten

NORDISK FILMS-KOMPAGNI KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W.

Friedrichstrasse 23, 1.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

Unsere Films werden nur mit der ausdrücklichen Verpflichtung seitens des Käufers in den Handel gebracht, dass sie in keiner Weise zwecks Nachahmung benutzt werden dürfen. Jede diesbezügliche Verwendung ist eine Verletzung des gesetzlichen Schutzes, unter welchem sie hergestellt sind.

Jegliche Nachahmung der von der Nordischen Films-Kompagnie herrührenden Films wird gerichtlich verfolgt.

Zu beachten: Unsere Films gelangen unter folgenden Bedingungen zum Versand: Alles nicht für feste Rechnung Gewünschte ist in unbeschädigtem Zustande vor Ablauf von 24 Stunden nach Empfang zurückzusenden. Films, welche irgend wie beschädigt oder ohne unsere Fabrikmarke am Schlusse der Films an uns zurückgesandt oder länger als 24 Stunden zurückgehalten werden, werden nicht zurückgenommen oder gut geschrieben. Lässt der Empfänger die Films durch die Maschine laufen, geschieht solches für eigenes Risiko.